

okrajna sodnija v Ljubljani k obravnavanju in razsojenju predležeče pravne zadeve pristojna, — gledé na to, da se mora odrekanje kompetence pri prvi obravnavi, ki se vrši, izreči, da pa se je omenjeni ugovor še le pri podaljšanej obravnavi izrekel, — da torej ta toženčev ugovor inkompetence in oziroma ničevnostni uzrok §. 78, št. 2, bagat. obrav. ne obstoji, — zavrže se ničevnostna pritožba, ki jo je L. D. vložil proti razsodbi c. kr. mestno-delegirane sodnije v Ljubljani od 18. januarja 1881, št. 1476.

Nasproti tej nadsodnijskej razsodbi moramo svoje čitatelje opozoriti na §. 67. bagatelnega obravnavanja. Ta §. se glasi: Obravnava smatrati se ima do oznanjenja njenega sklepa kot celota — vse do tega trenutka (to je do oznanjenja obravnavega sklepa) povedano velja kot o pravem času povedano.

H konkurznemu redu.

(Najvišjega sodnijskega dvora določba od 17. februarja 1880, št. 1674, s katero se je po nadsodnijskej odločbi od 31. decembra 1879, št. 14210, odstranjeni odlok deželne sodnije v Ljubljani od 7. decembra 1879, št. 9534 potrdil.)

Salomon Berger je pred ogrskim sodnijskim dvorom v D. tožil banko Slovenijo v Ljubljani, da naj mu poplača pogorišča škode 4110 gld. c. s. c. Z razsodbo od 22. avgusta 1879, št. $\frac{9489}{1879}$ prisodila se mu je ta škoda.

Z odlokom od 17. oktobra 1879, št. 15235 se mu je po omenjenem sodnijskem dvoru dovolila eksekucija za varnost.

Z odlokom od 2. decembra 1879, št. 9253 je c. kr. deželna sodnija v Ljubljani ukazala, da naj se v varnost Salomon Bergerjevej terjatvi izvrši rubežen vsakovrstnega bankinega premičnega premoženja.

Kakor se je v relaciji od 6. decembra 1879 poročalo, izrekel je banke zastop, da nima banka „Slovenija“ nikacega premoženja, kakor samo terjatve pri agentih in akcijonerjih, ki pa se morajo še le iztožiti, posebno pa tudi, da ne premore banka nikake gotovine, nikake kase, in da zategadelj nikacega plačila dati ne more.

To izjavo smatral je Salomon Berger kot izjavo, da je banka vstavila svoja plačila. Prosil je torej, da se naj prične konkurz nad akcijsko družbo: prvo splošno zavarovalno banko Slovenijo v likvidaciji; pri tem skliceval se je v prvi vrsti na §§. 192. in 198. konk. reda.

Z odlokom od 7. decembra 1879, št. 9534 je c. kr. deželna sodnija v Ljubljani Salomona Bergerja z njegovim zahtevanjem odbila.

Z odločbo od 31. decembra 1879, št. 14210 je c. kr. nadsodnija v Gradci konkurz nad banko Slovenijo pripustila, kateri pa se je vsled določbe najvišjega sodnijskega dvora od 17. februarja 1880, št. 1674 zopet vstavil.

Drugosodnijski razlogi:

Gledé na to, da se ima kupčijski konkurz po §. 198. konk. reda pričeti, če je pristojna sodnija vsled predloga upnika, ki je svojo terjatev verjetno izkazal (bescheiniget), izvedela, da je dolžnik svoja plačila vstavil; gledé na tó, da rekurent proti akcijskej družbi: „prvej splošnej zavarovalnej banki Sloveniji v likvidaciji“ terjatve v znesku 4110 gld. c. s. c. na podlagi razsodbe kraljevega sodnijskega dvora v B. od 22. avgusta 1879, št. $\frac{9489}{1879}$ ni samo izkazal, temveč si na podlagi omenjene razsodbe proti banki tudi eksekucijo za varnost izprosil; gledé na tó, da je pri izvršitvi te eksekucije soud likvidacijskega odbora gospod Fran Potočnik določno izrekel, da dolžnica nima nikake kase, tudi nikacih vrednostnih papirjev, in celo nikacega pohišja; da banka nikacega premoženja ne premore, kakor samo terjatve pri svojih agentih in akcijonerjih, in da bi se — kar se tiče terjatev pri akcijonerjih — slučajno doplačilo še le po splošnem zboru akcijonerjev skleniti moralo; gledé na to, da se pri takej izjavi tistega souda likvidacijskega odbora, kateremu se v tem odboru naložene funkcije načelnika, dvomiti sme, da je banka svoja plačila faktično vstavila in to toliko manj, ker se iz predloženih aktov razvidi, da vodi proti ravno tistej banki na podlagi razsodbe od 9. aprila 1878, št. 11015 zavoljo 1500 gld. c. s. c. eksekucijo tudi Janez Dlabola; gledé na tó, da je okoliščina, da so se pri izvršitvi eksekucije za varnost aktivne terjatve v skupnem znesku 4325 gld. zarubile, brez pomena, ker se mora tudi tedaj, če je dokazano, da je mogoče poplačilo vseh upnikov, po §. 198. konk. reda kupčijski konkurz pričeti — je c. kr. nadsodnija v Gradci rekurzu vstregla, ter odlok deželne

sodnije od 7. decembra 1879, št. 9534 spremenila tako, da se ima nad promoženjem akcijske družbe „prve splošne zavarovalne banke Slovenije v Ljubljani v likvidaciji“ pričeti konkurz, in da se naloži izpeljava konkurzne obravnave c. kr. deželnej sodniji ljubljanskej.

Razlogi najvišjega sodnijskega dvora:

Gledé na to, da je terjatev S. Bergerjeva pri prvi občnej zavarovalnej banki „Sloveniji“ v znesku 4110 gld. c. s. c. po razsodbi kr. sodnega dvora v B. od 22. avgusta 1879, št. 9489 in po odloku ravno istega sodnega dvora od 17. oktobra 1879, št. 15235 vsakako vrjetno izkazana; — gledé na to, da pa S. Berger zavoljo svoje ne še pravnoveljavne terjatve v znesku 4110 gl. ne more zahtevati plačila, marveč le zavarovanje, da je to zavarovanje z eksekutivno rubežnijo terjatev tožene banke v znesku 4305 gld. dobil, a ne dokazal, da to zavarovanje ne zadostuje; dalje, gledé na to, da z ozirom na izpisek iz registra za društvene firme pri c. kr. deželnej sodniji v Ljubljani, zadevajoč prvo občno zavarovalno banko Slovenijo in z ozirom na član 360. trg. zak., izjave, ki jih je storil le jeden ud likvidicijskega odbora, še ne zadostujejo, da bi se moglo trditi, da je zavarovalna banka Slovenija v stanu plačilne nezmožnosti; in naposled gledé na to, da ni drugih uzrokov, iz katerih bi se moglo sklepati, da je banka plačila vstavila, — je c. kr. najvišji sodnijski dvor revizijskemu rekurzu ugodil in odstranivši nadsodnijsko razsodbo od 31. decembra 1879, št. 14210 potrdil zavračajoči odlok c. kr. deželne sodnije v Ljubljani od 7. decembra 1879, št. 9534.

K §. 83. kazenskega zakona.

Dné 27. marca 1880, so v gostilni Jurija Ravnikarja na Čateži pijančevali fantje A. Z., Fr. V., J. V., J. G. in J. N. Ravno v tistej gostilni je pil tudi A. M. Le-ta je bil od onih hipoma napaden tako, da jim je komaj ušel ter se rešil v sosednjo gostilno Antona Urbančiča. Napadniki pa so mu sledili tudi v to gostilno. Ondi se jim je pridružil še J. N., ki je do tedaj spodaj v veži popival. Oborožili so se potem z noži in kamni, ter hrumeli po stopnicah navzgor v prvo nadstropje, kjer so vedeli, da pijejo F. M. in F. K. in že omenjeni A. M.